

ISSN:2791-9609

"Somuncu Baba Bahçesinin Taze Çiçeği"

 somuncubaba
İLİM KÜLTÜR VE EDEBİYAT DERGİSİ

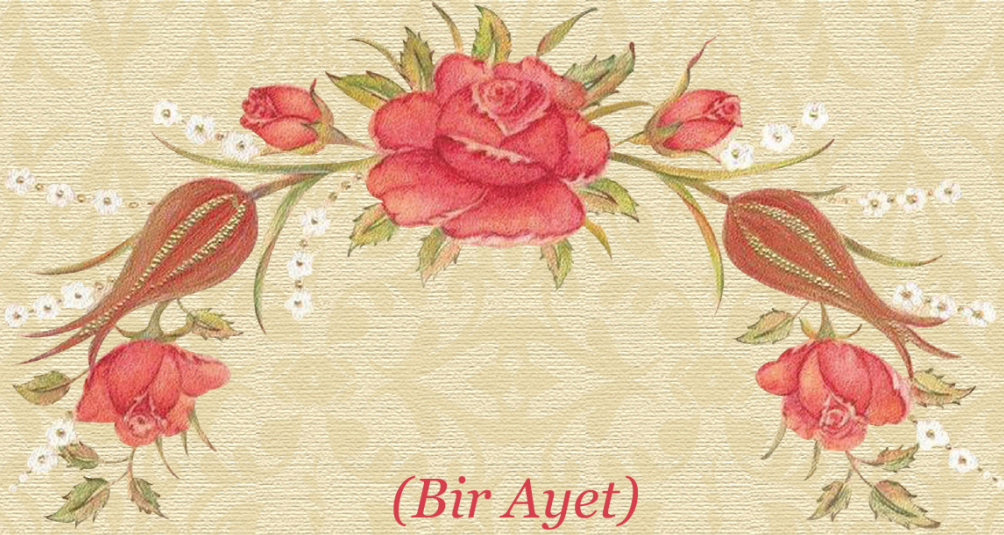

Çocuk

Somuncu Baba Dergisi'nin Ücretsiz Eki'dir.

MAYIS 2026 / Yıl: 32 - Sayı: 307

(Bir Ayet)

“Kimde Allah'a ve Peygamberine isyan eder, şeriat ve hükümlerini çiğneyip geçerse, onu da içinde ebedî olarak kalmak üzere ateşe koyar. Onun için rüsvay edici, aşağı düşürücü bir azap vardır.”

(4/Nisa, 14)

(Bir Hadis)

“Ebu Hüreyre'nin naklettiğine göre Allah Rasûlü (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: 'Bana itaat eden Allah'a itaat etmiştir. Bana isyan eden de Allah'a isyan etmiştir.’”

(Müslim, İmare, 33)

Editör'den Merhaba

Merhaba Şehrin Küçük Kâşifleri!

Bu ayki sayımızda, üzerinden binlerce yıl geçse de hiç yaşlanmayan, her sokağında ayrı bir masal saklayan bir devle tanışmaya ne dersiniz? Evet, doğru bildiniz! İki kıtayı dev bir gerdanlık gibi birleştiren, martıların şarkı söylediği, vapurların selamlaştığı o büyülü şehre; İstanbul'a konuk oluyoruz. Peki, biz bu koca şehri arkadaşımız gibi nasıl tanırız?

Aslında İstanbul'u tanımak, bir define haritasını takip etmek gibidir. Mesela, Galata Kulesi'ne çıkıp şehre en tepeden baktığınızda, Hezarfen Ahmed Çelebi'nin kanat çırpışlarını hayal edebilirsiniz. Ya da Kız Kulesi'ne karşı simidinizi martılarla paylaşırken, denizin altındaki gizli sarayları düşleyebilirsiniz.

Listemizin başında, adını bu güzel şehri bize armağan eden Fatih Sultan Mehmet'ten alan Fatih Külliyesi var. Burayı sadece bir cami olarak düşünmeyin; burası eski zamanların en büyük "eğitim kampüsü" gibiydi! İçinde kütüphaneler, yemekhaneler (imaret), hastaneler ve öğrencilerin kaldığı odalar vardı.

Minik bir görev: Fatih Camii'nin avlusuna girdiğinizde yerdeki taşlara ve devasa kapılara iyi bakın. Eskiden burada eğitim alan çocukların heyecanla koşturduğunu hayal edebiliyor musunuz?

İstanbul'u gezerken göreceğiniz o dev kubbeler, aslında koca bir gökyüzünü avucunun içine almış gibi durur. Hele o incecik minareler! Sanki gökyüzüne bir şeyler fısıldıyorlar. Sultanahmet Camii'nin içindeki mavi çinilerin arasında kaybolurken ya da Süleymaniye'nin o devasa avlusunda yankılanan sesinizi dinlerken, mimarların bu taşları nasıl bir yapboz gibi birleştirdiğine şaşıracaksınız.

Sevgili arkadaşlar; İstanbul'un bu dinî eserlerini gezmek, sadece dua etmek değil, aynı zamanda sanatın, nezaketin ve tarihin nasıl birleştiğini görmektir. Bu sayımızda, o dev kapıların ardındaki huzurlu bahçelere giriyoruz.

Ayakkabılarınızı hazırlayın, İstanbul'un manevî haritasında keşfe çıkıyoruz! İstanbul'u keşfederken şunları unutmayın:

Tarih Sadece Kitaplarda Değil: Yerebatan Sarnıcı'nın serinliğinde Medusa'nın gözlerini aramak veya Topkapı Sarayı'nın bahçesinde bir padişah gibi yürümek, tarihin içinde bir zaman yolculuğuna çıkmaktır.

Vapur Sefası Şart: İstanbul'u tanımak için en güzel yol denizin üzerinden geçmektir. Köpükleri izlemek ve vapurun o kocaman "düüt" sesine eşlik etmek, şehrin kalbini duymaktır.

Sevgili dostlar, İstanbul sadece bir şehir değil; içinde bizlerin, kedilerin ve martıların yaşadığı dev bir masal kitabıdır. Bu ayki sayımızda bu kitabın sayfalarını birlikte çevireceğiz. Hazırsanız kemerlerinizi bağlayın (ya da can yeleklerinizi giyin!), macera başlıyor!

ISSN: 2791-9609

Çocuk

Somuncu Baba Çocuk Dergisi
MAYIS 2026 Yılı: 32 Sayı: 307

Somuncu Baba Dergisi'nin Ücretsiz Ekidir.

İmtiyaz Sahibi ve
Genel Yayın Yönetmeni
Dr. Kemal DEMİR

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
M. Hulusi ERDEMİR

Yayın Editörleri
Hulusi KESKİNTEPE
Ayhan İŞCEN

Yayın Kurulu
Prof. Dr. Nihat ÖZTOPRAK / Prof. Dr. Ali YILMAZ
Prof. Dr. Sebahat DENİZ / Prof. Dr. Bilal KEMİKLİ
Prof. Dr. Abdullah KAHRAMAN
Prof. Dr. Ali AKPINAR

Grafik Tasarım
Es- Seyyid Osman Hulüsi Efendi Vakfı

Dergimizi, Web Sayfamız ve Mobil
Uygulamalarımız Üzerinden Okuyabilirsiniz:

Basım-Yayım
Çamlıca Basın Yayın Eğitim Sağlık
Turizm İnşaat San. ve Ticaret A. Ş
Zaviye Mah. Hulüsi Efendi Cad.
No: 41 (44700) Darende / MALATYA
Tel: (422) 615 15 00
www.somuncubaba.net
cocuk@somuncubaba.net

İçindekiler

Allah'ın Adı ile.....	4
Sırrı ER	
Kaşıkçı Elması.....	6
Emine Yılmaz DERECİ	
Foklar.....	8
Hamidullah HALICI	
Galata Kulesi'nin Hikâyesi.....	10
Naciye BEYZA	
Camgöz ve Gri Tarla Faresi.....	12
Raziye SAĞLAM	
Yıldızlı Günler.....	14
Erbay KÜCET	
Kır At'ın Dilinden Osman Bey.....	16
Sait ÖZER	

İllerimizi Tanıyalım / Yalova.....	18
Tarihte İlginç Vakıflar / Kışın Abdest Alanlara	
Sıcak Su Temin Eden Vakıf.....	20
Nisa ERCİYES	
Şehzade Çelebi.....	22
İsmail ÇOLAK	
İstanbul'un Fatih'i.....	24
Erdal KARASU	
Korkusunu Yenen Küçük Asker.....	26
Yusuf ŞAFAK	
Baharı Yazan Çocuk.....	28
Seda Bayrak DURGUT	
Bitkileri Tanıyalım / Vişne.....	30
Ayşe Gül PINAR	
İlginç Bilgiler.....	32

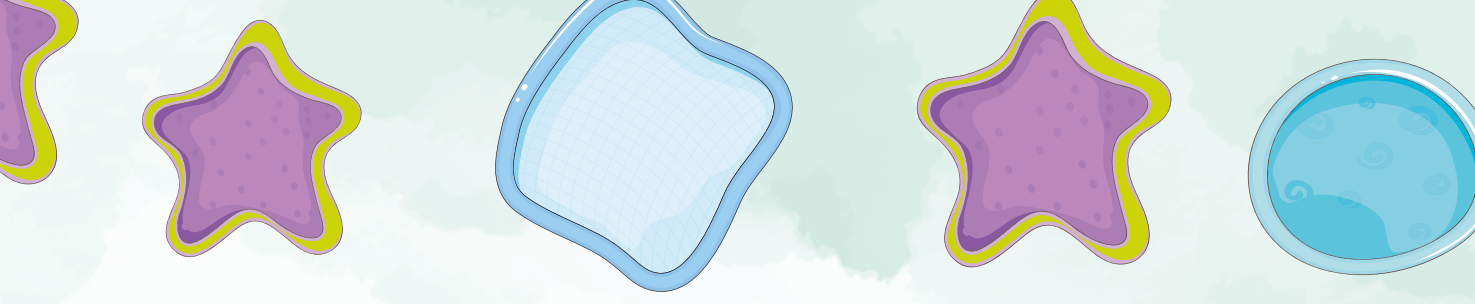

Allah'ın Adı ile

4

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | MAYIS 2026

Sevgili çocuklar,

Büyükleriniz sizden “bir işe başlarken besmele ile başlamanızı” istiyorlar değil mi? Peki besmele nedir?

“Bismillâhirrahmanirrahîm” cümlesine besmele denir. Esirgeyen ve bağışlayan Allah’ın adı ile anlamına gelir. Bunun kısaltılmış şekli “Bismillâh”tır.

Yüce Allah, Kur’an-ı Kerim’in birçok yerinde, bizden kendisini anmamızı ve hatırlamamızı istemektedir. Peygamberimiz (s.a.v.)’e inen ilk ayette de, “*Yaratan Rabb’inin adı ile oku!*” diye buyurmuştur.

Biz, Müslüman olarak her işe başlarken Allah’ın adını anmalıyız. Bu çok güzel bir alışkanlıktır. Dilimizi buna alıştırmamız gerekir.

Hepimiz, varlığımızı Allah’a borçluyuz. O’nun, bizim üzerimizde sayamayacağımız kadar çok nimeti vardır. Biz de her fırsatta, Yüce Yaratıcı’mıza karşı olan görevlerimizi yerine getirmeye çalışmalıyız.

Bir işe besmele çekerek başlarsak, Allah’a karşı ilk görevimizi yerine getirmiş oluruz. Bu hareketimiz, Allah’ı çok memnun eder. Yardımını bizden esirgemez, daima

bizi korur ve her işimizi kolaylaştırır.

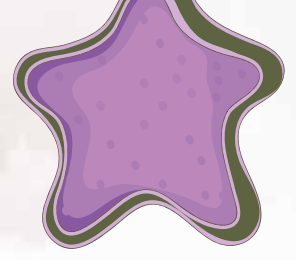
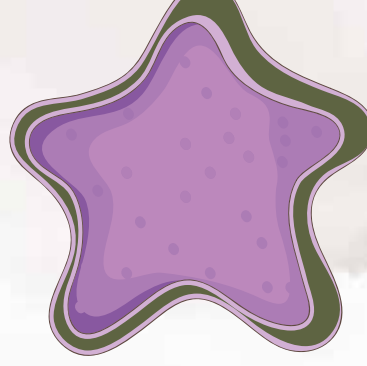
Dilimize bu güzel alışkanlığı kazandıralım ve bir daha hiç bırakmayalım.

Gördüğümüz, duyduğumuz ve bildiğimiz bütün varlıkların yaratıcısı Allah’tır. Yarattıklarını koruyan, onlara çeşitli rızıklar veren de O’dur. Hiçbir varlık sebepsiz yaratılmamıştır. Hepsinin yapması gereken görevleri ve sorumlulukları vardır. Hiçbiri başıboş ve sahipsiz değildir. Hepsinin sahibi de Allah’tır. Allah, her şeyi kusursuz bir şekilde yaratmış ve türlü güzelliklerle donatmıştır.

Allah, kendisine inanan ve güvenen kişilerin daima yardımcısıdır. İnananlar, yalnızca O’na güvenirler. İnananları çeşitli sıkıntılardan kurtaran, koruyup gözeten O’dur.

Allah’a inanan ve güvenen insanlar, gönül rahatlığı ile hayatlarını sürdürürler. Bilirler ki, kendilerini daima gören, gözeten ve koruyan yüce bir varlık, gücü sonsuz bir yaratıcı vardır. Bu güven duygusu, onları rahatlatmaya yeter.

Allah’ın varlığına inanmayan insanlar, en küçük bir sıkıntı ve zorlukta bunalıma girerler. Karamsar olurlar, hayattan ümitlerini keserler.

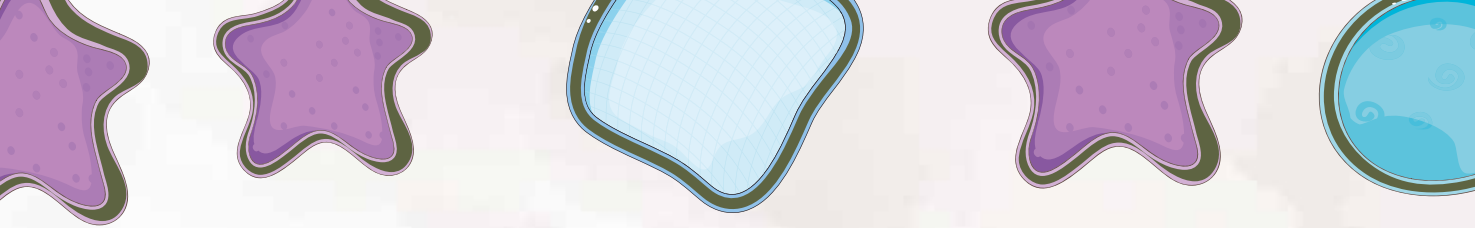

Kaşıklı Elması

6

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | MAYIS 2026

Ziyaretçiler önlerinden geçiyor, kimi meraklı bakışlarla onları seyredirken kimisi de resimlerini çekiyordu. Altın sikkeler bu yoğun ilgiden memnundular. Her ne kadar cam bölme, ziyaretçiler ile kendi aralarına bir set çekse de kendilerini yeniden sosyal hayatın içine girmiş gibi hissediyorlar, bir nevi nefes alıyorlardı. Bir tanesi fısıltıyla:

- Nerede o eski günler. Eskiden keselerin içinde saklanır, elden ele dolaşırdık. Bizi görenler sevinç ve neşe içinde bizlere bakar, değer verirlerdi.

Diğer altın sikke:

- Evet. En güzel, pahalı mallar bizimle alınır, satılırdı. Bazen sandıklarda senelerce beklediğimiz olurdu. Ben bu sergilendiğimiz Topkapı Müzesi'ni de çok seviyorum. Hem burada neler var neler. Kutsal emanetler, Kaşıkçı Elması, Topkapı Hançeri, altın tahtlar, elmaslarla bezeli kılıçlar, inciler, yakutlar... Hangisini sayayım?

- Kaşıkçı Elması'nın bir çöplükte bulunduğunu biliyor musun?

- Gerçekten mi?

- Bir rivayete göre bir tahta kaşık ustası tarafından çöplükte bulunmuş. Bulan kişi

onu, kuyumcuya üç tahta kaşığa satmış. Taş adını buradan alıyormuş. Alan kuyumcu taşı başka bir kuyumcuya göstermiş. Gösterdiği kuyumcu taşın çok değerli olduğunu anlayıp satın almak isteyince iki kuyumcu arasında taş yüzünden tartışma çıkmış, olaylar büyümüş de büyümüş. Değeri anlaşılan taş, paylaşılmıyormuş. Olayları duyan Sadrazam Köprülü Fazıl Ahmet Paşa taşı satın alıp IV. Mehmet'e vermiş. İşlenen taş, mücevher olup saray hazineleri arasında yerini almış.

- Çok değerli olduğunu biliyordum ama hikâyesini bilmiyordum.

- Bu duyduğum hikâyelerinden sadece biri. Kim bilir neler yaşamıştır, ancak kendi bilir. Kimseyle konuştuğumu duymadım, sadece pırl pırl parlıyor.

- Belki de parlamak onun konuşma şeklidir. Biz dilini bilmiyor olabiliriz.

- Olabilir. Kaşıkçı Elması 86.40 karat ağırlığa sahip, etrafı 49 adet çift sıra elmasla çevrili eşsiz bir hazine. Kusursuz bir kesime sahip. Onunla aynı yerde sergilenmekten mutluyum.

Sanki bunları duymuş gibi Kaşıkçı Elması daha çok parlamaya başladı.

Hamidullah
HALICI

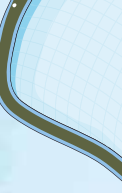
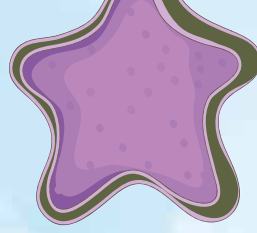
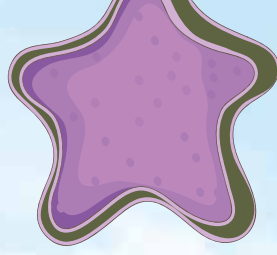
Hayvanları
Tanıyalım

Foklar

8

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | MAYIS 2026

Foklar, okyanusların en yetenekli ve sevimli canlılarından biridir. Onları sadece "balık yiyen hayvanlar" olarak düşünme; onlar aslında denizin içinde birer akrobat gibidirler!

Foklar suyun altındayken adeta dans ederler. Gövdeleri bir füze gibi pürüzsüz olduğu için suyu kolayca yararlar. Bazı foklar suyun altında 30 dakikadan fazla nefeslerini tutabilir ve kocaman bir binanın yüksekliğinden çok daha derinlere dalebilirler.

Fokların bıyıkları tıpkı birer anten gibi çalışır. Suyun içinde görüş mesafesi azaldığında, bu hassas bıyıklar sayesinde çevredeki balıkların hareketlerini hissederler. Yani gözleri kapalıyken bile yollarını bulabilirler!

Denizden çıktıklarında onları güneşlenirken görebilirsin. Kayaların üzerinde yan yana dizilip "güneş banyosu" yapmaya bayılırlar. Karada yürümek onlar

için biraz zordur çünkü ayakları yüzmek için tasarlanmıştır. Bu yüzden göbeklerini bir trampolindeymiş gibi kullanarak ilerlerler, bu halleri onları çok komik ve sevimli gösterir.

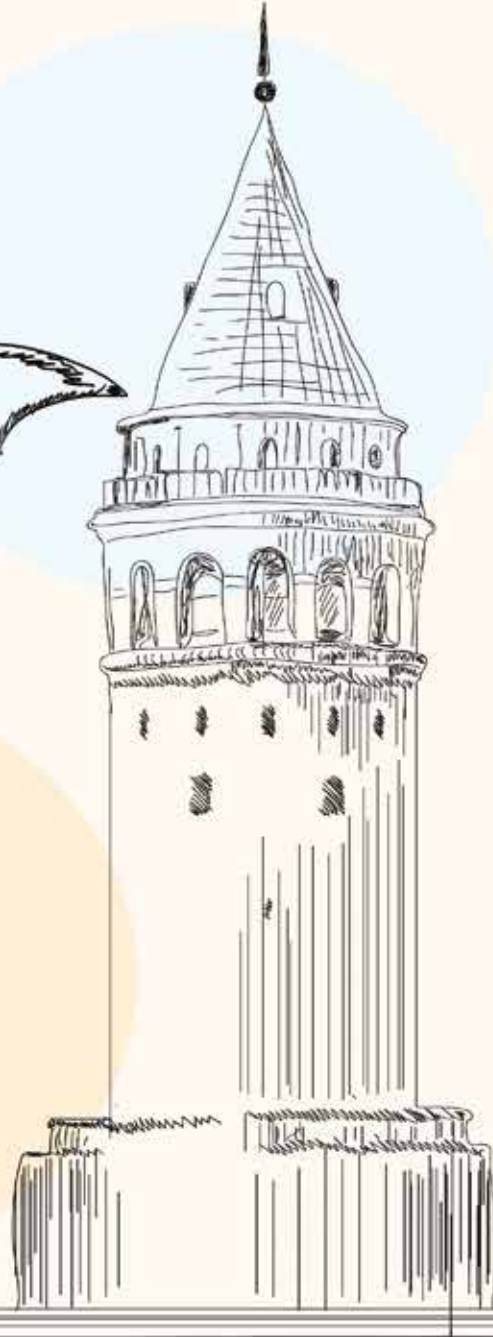
Bebek foklar doğduklarında bembeyaz, pamuk gibi tüylere sahiptir. Bu beyaz renk, karlı buzulların üzerinde saklanmalarını ve avcılardan korunmalarını sağlar. Anneleri onlara çok iyi bakar ve kısa sürede buz gibi sulara alışmaları için onları besleyip büyütür.

Foklar karadayken ağıyormuş gibi görünebilirler ama aslında üzgün değildir! Sadece gözlerini kumdan ve tozdan korumak için sürekli sıvı üretirler. Bazı foklar suyun üzerinde bir mantar gibi dikey durarak uyuyabilirler. Vücutlarındaki yağ tabakası o kadar güçlüdür ki, karların üzerinde saatlerce yatsalar bile vücut ısılarını kaybetmezler. Foklar birbirleriyle iletişim kurarken bazen tıpkı bir köpek gibi havlar, bazen de ısıklık çalarlar.

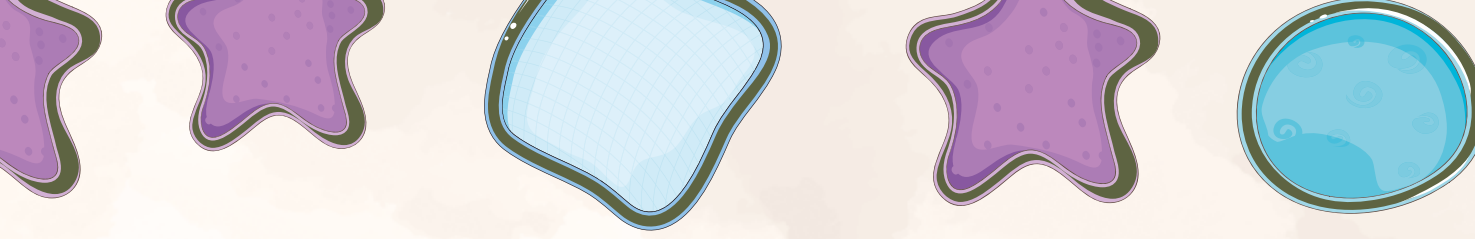
Naciye
BEYZA

Galata Kulesi'nin Hikâyesi

10

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | MAYIS 2026

1348 yılında Cenevizliler denen denizci insanlar varmış. O zamanlar İstanbul'da telefon yok, kamera yok, dürbün bile yeni icat edilmiş. Düşman gemisi geliyor mu, yangın çıktı mı, korsan geldi mi haberdar olmak istemişler. İşte o zamanlar "En yüksek tepeye kocaman bir kule yapalım. Tepenin tepesine de bir gözcü koyalım. O her şeyi görsün, bize haber versin." diye düşünmüşler." Yani Galata Kulesi, İstanbul'un alarm sistemi gibiymiş.

O zamanlar Galata semti Cenevizli denizcilere aitmiş. Galata'nın etrafını kalın duvarlarla çevirmişler. Galata Kulesi de bu duvarların en yüksek ve en güçlü askeri gibiymiş. Birisi şehre saldırmaya kalksa, önce kuleyi geçmesi gerekirmiş. Yani Kule hem gözetler hem de kale gibi korurmuş. Cenevizliler adına "İsa Kulesi" demişler.

İstanbul Osmanlı'ya geçince kule işsiz kalmamış. Bu sefer yangın kulesi olmuş. İstanbul'da yangın çıkınca, kuledeki görevliler büyük fenerler yakıp herkese haber verirmiş. İtfaiyeciler de koşa koşa yangını söndürmeye gidirmiş.

Şimdi Galata Kulesi emekli bir bekçi gibi. Artık düşman gözetlemiyor. Tepesine çıkanlar bütün İstanbul'a bakıyor. Deniz, camiler, vapurlar her şey ayaklarının altında. Akşam olunca ıslık ıslık yanyanıyor, sanki

şehre göz kırpmıyor.

Günümüzde Galata Kulesi bir zaman makinesi gibi müze. İçine girip hem İstanbul'un tarihi görülebiliyor hem de tepesinden şehre bakılıyor.

Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından restore edildi ve müze oldu. UNESCO Dünya Mirası geçici Listesi'ne dâhil edildi

Uçan Adamın Hikâyesi

1600'lü yıllarda Hezarfen diye çok zeki bir adam varmış. Sürekli kuşları izler, "Ben de uçabilir miyim?" diye düşünürmüş. Tahattan ve kartal tüyünden kocaman kanatlar yapmış. Bir gün sabah erkenden Galata Kulesi'nin tepesine çıkmış. Lodos rüzgârını beklemiş. Rüzgâr başlayınca kendini boşluğa bırakmış. Kanatlarını çırpa çırpa, süzüle süzüle Boğaz'ın üstünden geçmiş ve Üsküdar Doğancılar'a inmiş. Padişah bile "Bu adam uçtu." diye şaşırılmış. Yani Galata Kulesi insanın ilk uçtuğu yerlerden biri sayılır. Bu hikâyeye kulenin gizemini artırmıştır.

Galata Kulesi, İstanbul'un göbeğinde sadece şehrin manzarasını taçlandırmakla yetinmiyor. Çeşitli sevgi hikâyelerinden, efsanevi uçuşlara kadar uzanıyor. Taşdığı özelliklerle zengin bir kültürel mirası da yaşıyor.

Raziye
SAĞLAM

Camgöz ve Gri Tarla Faresi

12

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | MAYIS 2026

Sevgili çocuk dostlarım, bir sabah kilerin yakınında gri tarla faresini görünce, yakalamak için hemen peşinden koştum. Uzun Kulak, farenin peşinden koştuğumu görünce bağırma başladı;

- Camgööz! Neden koşuyorsun zavallı farenin peşinden? Daha biraz önce yemek yemedik mi?

Ben fareyi görünce tok ya da aç olduğumu düşünmeden fareyi kovalamaya başlamıştım. Uzun Kulak'ın neden böyle söylediğini anlamasam da durmadım ve gri tarla faresini yakalayıp Uzun Kulak'ın yanına getirdim. Fare;

- Camgöz n'olur beni bırak, diye yalvarırken Uzun Kulak da burnundan soluyordu.

- Yiyecek misin zavallı fareyi, diye sordu.

- Yemek için yakalamadım Uzun Kulak.

Ben böyle söyleyince, fare derin bir nefes aldı.

Uzun Kulak;

- Peki, öyleyse neden yakaladın?

- Bu fareyle bir antlaşma yapmak istiyorum. Eğer antlaşmaya uymazsa o zaman afiyetle yerim. Ben böyle söyleyince, fare de Uzun Kulak da merakla yüzüme baktılar. Ben ciddi bir şekilde konuşmaya devam ettim.

- Bak şimdi gri tarla faresi; senin ve iki kardeşinin bu kilerin etrafında dolaştığınızı

gördüm. Çiftlikten ve çiftliğe ait tarla ve bahçelerden gitmenizi istiyorum. Kilere girmeniz ya da tarlalardaki ürünlere zarar vermeniz, çocukları ve Hafiz'e Teyze'yi üzer. Biz de onların üzülmesini istemeyiz değil mi?

Fare rahat bir nefes almıştı ama yine de;

- Camgöz böyle söylüyorsun da ben ve iki kardeşim nereye gideriz? Bunu da düşündün mü?

- Evet, düşündüm tabi. Köyün yakınlarındaki ormanın kıyısında küçük küçük yuvalar var. Oraya gidip yerleşmeniz için Uzun Kulak'la beraber size yardım edeceğiz. Çevrede karın doyurabileceğiniz bir sürü yiyecek de var. Bir daha çiftlikte görürsem sizi, bir çırpıda yakalarım ve sonrasında ne yapacağımı tahmin edersin değil mi?

Farenin yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı ve;

- Camgöz çok teşekkür ederim. Siz iyi birer arkadaşsınız. Söz verdiğimiz gibi, o gün yeni yuvalarına taşınmaları için yardım ettik. Artık sık sık ziyaretlerine gidip yanımızda götürdüğümüz yiyeceklerden yiyoruz, hep birlikte koşup oynuyoruz. Günün sonunda gri tarla faresi kardeşler çok mutlu olduklarını söyleyip bize teşekkür ediyorlar. Yeni arkadaşlarımız olduğu için biz de çok mutluyuz. Dostluk ne kadar güzel. Görüşmek üzere çocuklar, hoşça kalın...

Erbay
KÜCET

Yıldızlı Günler

14

Seminer Eğitim Çözümleri, MAYIS 2026

İki kardeş çocuk bahçesindeki oyun âletlerinde, özellikle de salıncaklarda eğleniyorlardı. Bir gün, yanlarına Ayşe ve Ali isminde iki sevimli çocuk geldi. Selim ve Kerim onları görünce onlara seslendiler: "Merhaba Ayşe, merhaba Ali. Salıncağa binmek ister misiniz?"

Parkta yerinde hiç durmadan sağa sola koşup duran Kerim kaydırak merdivenini çıkarken biraz sendeledi. Hemen yanına koşan ağabeyi Selim endişeyle "Dikkat et Kerim, merdivenlerde kayıp düşebilirsin." dedi. Kerim "Teşekkür ağabey, çok dikkat edeceğim," diye cevap verdi. Sonra birlikte merdivenleri tırmanmaya devam ettiler.

Ayşe ile Ali, kaydırakta kaymayı deniyordu. Ali biraz korkmuş gibi görünüyordu, ama ablası Ayşe onu cesaretlendiriyordu. "Korkma Ali, ben seninle beraberim. Birlikte kayalım, çok eğlenceli olacak." diyordu. Sonra ikisi de kahkahalar atarak kaydırakta aşağıya doğru hızla kaydılar. Birkaç defa kaydıktan zevklerini almaya başlamışlardı ki, anneleri: "Ayşe, Ali! Akşam yemeği için eve gelme vakti geldi!" deyince birbirlerine

baktılar. Birlikte parktan çıktılar ve evlerine doğru yola koyuldular.

Ertesi gün parkta buluştuklarında, Selim ve Kerim'in yanlarına başka çocuklar da gelmişti. Birlikte futbol oynadılar, saklambaç oynadılar, hatta birlikte piknik yapmaya bile karar verdiler. Gün boyu eğlenceli oyunlar oynadılar ve birbirleriyle harika vakit geçirdiler.

Akşam olduğunda herkes mutluydu çünkü yeni arkadaşlıklar kurmuşlardı ve bir sonraki buluşmayı dört gözle bekliyorlardı. Artık hep birlikte parkta oynamanın ve eğlenmenin tadını çıkaracaklarına kararlılardı. O akşam evlerine girdiklerinde babaları onları bekliyordu, gülümseyerek onlara dönüp dedi ki: "Çocuklar, bugün parkta harika zaman geçirdiğinizi duydum. Sizleri ödüllendirmek için bir sürprizim var." Ardından çantasından çıkardığı birkaç küçük paketle yanlarına oturdu. Paketleri açtıklarında, içlerinden rengârenk uçurtmalar çıktı. Uçurtmalarını hazırladılar ve gökyüzüne bıraktıklarında, rüzgârın kıvrılarak dans eden renkli kuyruklarıyla gökyüzünü süslediler.

Bir Kitap

Sait
ÖZER

Kır At'ın Dilinden Osman Bey

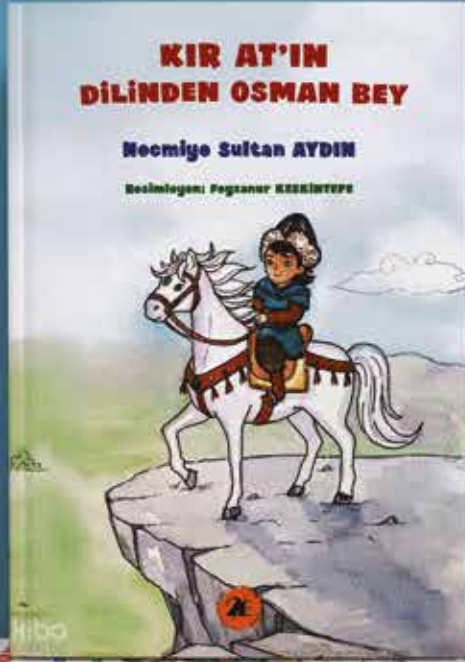
Kitabın Adı: Kır At'ın Dilinden Osman Bey

Yazar: Necmiye Sultan Aydın **Resimleyen:** Feyzanur Keskintepe

Yayınevi: 2E Kitap **Yayın Yeri ve Yılı:** İstanbul 2026

Sayfa Sayısı: 16 **Yaş Aralığı:** 6+

İşlenilen Konular: Osman Bey'in çocukluğu ve Osmanlı Devleti'nin temellerinin atılması.

16

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | MAYIS 2026

Sevgili çocuklar, bazı devletler vardır kurucularının adıyla anılır. Bu devletlerden biri de Osmanlı Devleti'dir. Kurucuları Osman Bey'in adını almış olan Osmanlı Devleti 1299'da Bilecik/Söğüt'te kurulmuştur. 600 yıldan fazla varlığını sürdürmüş, geriye büyük ve zengin bir tarihî miras bırakmıştır. Bugün sizlere tanıtacağım Kır At'ın Dilinden Osman Bey adlı kitabımız bu muazzam devletin kurucusu Osman Bey'in çocukluğu ve Osmanlı Devleti'nin kuruluş aşamasında yaşananlar anlatılıyor.

İleride büyük işler yapacak insanların çocuklukları da farklı olur sevgili çocuklar. Bu durum davranışlarından oynadıkları oyunlara varıncaya kadar kendini belli eder, gösterir. İşte Osman Bey'in çocukluğu da her ne kadar akranlarına benzese de onlardan farklı yönleri hemen dikkati çekmektedir. Kitabımızda Osman Bey'in çocukluğunu ve yaşadıklarını onun sevgili atı Kır At'ın dilinden okuyacaksınız. Kır At demişken yine tarihimizde bazı meşhur insanların atları da meşhurdur. Bunlardan meselâ Köroğlu'nun Kır At'ı ki güzelliği, gücü ve sadakatiyle dilelere destan olmuştur. Yine Battal Gazi'nin Aşkar isimli atı olağanüstü yetenekleri olan bir savaş atıdır. Türk tarihinde çok eski dönemlerde Tulpar adı verilen kanatlı atları da burada hemen sizlere hatırlatayım. Yaşınız ilerlediğinde edebiyatımızın en büyük şairlerinden Necip Fazıl Kısakürek'in At'a Senfoni adlı kitabını da mutlaka okumanızı şimdiden önermiş olayım. Bu kitapta atlarla alakalı daha bilmediğiniz nice enteresan şeyleri öğrenebilirsiniz.

Gelelim Kır At'ın Dilinden Osman Bey

adlı kitabımıza. Yukarıda da söylediğim gibi Osman Bey'in can yoldaşı Kır At sahibinin yanından bir an bile ayrılmaz. Eeee! Bu gayet doğal bir şey. Çünkü şimdi nasıl ki insanlar gidecekleri yerlere motorlu araçlarıyla gidiyor o zamanlar da atlarıyla gidiyorlardı. Bir yerde atlar onların eli ayağı her şeyleriydi. Osman Bey küçükken her çocuk gibi oyun oynamayı çok sevmektedir. Çocuk olup da oyun oynamayı sevmeyenimiz var mı ki... Osman Bey oyunlarda akranlarını her zaman geride bırakır. Oyun deyince aklınıza bilgisayar oyunları gelmesin. O zaman oynanan oyunlar çok farklı. At yarışları yapılıyor, güreş ve ok atma oyunları bunlardan bazıları. Osman Bey bu oyunları çok iyi oynuyor ve hep birinci oluyor. Aynı zamanda Osman Bey son derece cömert bir çocuk. Arkadaşlarıyla paylaşmayı çok seviyor. Osman Bey aynı zamanda Oğuz Ata'nın hikâyelerini dinlemeyi de çok seviyor.

Osman Bey bir gün Kır At ile bilge Şeyh Edebalı'nın ziyaretine gidiyor. O geceyi Şeyh Edebalı'nın evinde geçiriyor. Sabaha karşı gördüğü rüyayı Şeyh Edebalı'ya anlatıyor. Rüyasının yorumunu Şeyh Edebalı'ye sorduğunda, Edebalı ona ileride büyük ve adaletli bir devlet kuracağını söylüyor.

Evet, sevgili çocuklar, aradan yıllar geçiyor ve Osman Bey'in gördüğü rüya gerçek oluyor. Rüyasında gördüğü ağacın dalları büyüyor ve bu ağacın gölgesi, devletin sınırları çok ama çok geniş coğrafyalara dayanıyor. Renkli çizimleriyle severek okuyacağınız Kır At'ın Dilinden Osman Bey faydalanacağınız bir kitap. Şimdiden iyi okumalar diliyorum...

YALOVA

İllerimizi Tanıyalım

Canlı Ağaç Müzesi

İçerisinde 7 bin civarında değişik bitki türü, alttür, varyete ve kültür formu bulunan müze 13,5 hektar arazi üzerinde kurulmuştur. Dikkate değer koleksiyonları Acer, Prunus, Malas, Magnolia, Quercus, Betula, Pinus, ağabeyes, Picea cinslerine ait önemli birçok tür ve kültür formunu barındırmaktadır.

Suduŕen Œalesi

Denizden 260 m yükseklikte olup her mevsim yemyeŕil bitki örtüsüne sahip olan Œelale bol oksijenli havası, yemyeŕil doğası ve eŕsiz manzarası ile iç içe keyifli bir gün geirebilmeniz mümkündür. Œelalenin suyu oldukça soğuktur. Œelalenin alt kısmındaki havuz, özellikle yaz sicağından bunalıp serinlemek isteyenler için uygundur.

Delmece Yaylası

Denizden 700 m yükseklikle yer alan yayla, harika manzarası ile dikkat çekmektedir. Özellikle günübirlik gezilecek yerler arasında en çok tercih edilen bölgeler arasındadır. Çeŕitli ağaç türlerine ev sahipliği yapan bölgede ayrıca yayla üzerinde ŕifalı olduğu düşünölen içme suyu da çıkmaktadır.

1995 yılında il olsa da tarihi milattan önce 3000'li yıllara dayanan Yalova'da ŕifalı sulardan büyüleyici doğal güzelliklere kadar birçok gezilecek ve görölecek yer var. Termal sularıyla da ün salmış olan Yalova, kaplıca sularıyla ŕifa dağıtmaya da devam ediyor.

Dipsiz Göl

Sürekli çöküntüye uğrayan zemin bölümünden dolayı Krater Gölü olarak da adlandırılmaktadır. Sık sık çöküntüye uğraması, doğal güzellikler açısından harika manzaraların ortaya çıkmasına sebep olmaktadır. Göl içerisinde birbirinden farklı türe sahip balıklar yaşamaktadır. Gölün çevresinde karaağaç, köknar, ıhlamur ve kestane gibi ağaç türleri bulunmaktadır.

Yürüyen Köşk

Köşkün hemen yanındaki ulu çınar ağacının dallarının köşke zarar vermemesi raylar üzerinden yaklaşık 4m. İleri kaydırıldığı için bu isim verilmiştir. Yürüyen Köşk kare planlı, ahşap karkas bir yapıdır. Etrafı sütunlarla çevrilidir. Giriş kapısı doğuda bulunan köşkün giriş katında küçük bir oda, oturma odası, tuvalet-duş ve kristal camlarla kaplı deniz manzaralı toplantı salonu bulunmaktadır.

Armutlu Kaplıcaları

Eski şifahane özelliğini günümüzde de devam ettiren Armutlu Kaplıcaları Bizans Dönemi'nden günümüze kadar aktif bir şekilde hizmet vermektedir. Birçok hastalığa iyi gelmektedir. Kaplıcalarda yer alan şifalı suların 57 ile 73 derece arasında değişen sıcaklığı sayesinde radyoaktivitesi oldukça yüksektir.

Yalova'nın Altınova, Armutlu, Çınarcık, Çiftlikköy ve Termal olmak üzere toplam altı ilçesi vardır.

Nisa
ERCIYES

Kışın Abdest Alanlara Sıcak Su Temin Eden Vakıf

Vakfın Adı: Mehmet Efendioğlu Kocabeyzade Abdülhadi Efendi Vakfı

Kurucunun Lakabı: Kocabeyzade

Kurulğu Yer: Ankara

Kuruluş Tarihi: 1133 H. / 1721 M.

Kocabeyzade Abdülhadi Efendi, 18. yy.da Ankara'da herkes tarafından hürmet edilen bir müderris yani üniversite öğretim üyesiydi. Ailesi de Ankara Altındağ'ın tanınmış ailelerindendi. Zaten bu aileden hep ilim adamları, hâkimler, hekimler çıkardı.

O yıllarda insanlar beş vakit namazlarını camide cemaat ile kılmaya çok önem verirdi.

Bir kış günüydü. Abdülhadi Efendi de medreseden çıkmış camiye gidiyordu. Camii avlusundan girdiğinde şadırvanda buz gibi su ile üşüyerek abdest alan mü'minlerin halini görünce yüreği sızladı.

Kendisi az önce sıcacık suyla abdestini almıştı. Kendine istediğini mü'min kardeşine de istemeliydi. Dinimiz bu ahlakı emrediyordu. Peki, o yıllarda böylesi kışta kıyamette burada abdest alanlara sıcak suyu nasıl bulacaktı?

Gün boyu bunu düşündü. Gece bunu düşündü... Fatih'in gemileri karadan yürüttüğü-

nü hatırladı. "Yeter ki iste... Bir yot... elbet!" diyordu...

Ve bir gün...

Hamama gitme günüydü. Hamam geleneği, zaten Osmanlı toplumunun temizliğe verdiği önemin bir göstergesiydi.

Her mahallede en az bir hamam mutlaka olurdu ve buralarda her zaman sıcak su bulunurdu.

- Buldum, dedi Kocabeyzade Abdülhadi Efendi...

Tıpkı hamamlarda olduğu gibi abdesthane de su ısıtılır ise bu sıkıntı kendiliğinden çözülecekti. Su ısıtmak için sağlam ve hacimli bir kazana, bir de yakacak oduna ihtiyaç vardı.

Abdülhadi Efendi, bu ihtiyaçları karşılayacak bir vakıf kurdu. Caminin uygun bir yerine de kazan yerleştirdi. Sıcak suyu akıtacak şekilde müştemilatı ayarladı. Sonra da vakfiyesinde vakfın gayesini açıkça şöyle belirtti: "Camide, söz konusu müştemilata dâhil kazandaki su, kış günlerinde her daim, vakfımızca temin edilecek odun ile ısıtılacak ve Müslümanların bu sıcak su ile abdest almaları sağlana." Abdest alanların kış-kıyamette üşümemelerini sağlayan bu vakfın insanî sıcağını hissetmemek mümkün mü?...

İsmail
ÇOLAK

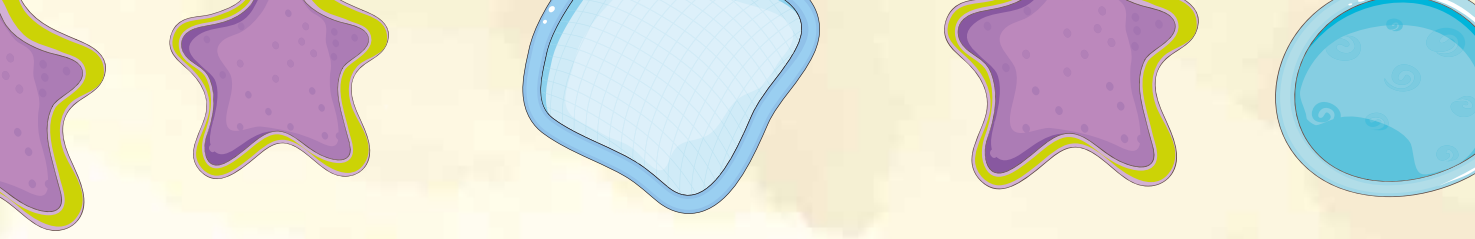

Şehzade Çelebi

22

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | MAYIS 2026

Çelebi Mehmed, 1389'da Bursa'da doğdu. Annesi Devlet Hatun'du. Yıldırım Bayezid'in en küçük oğluydu. Çocukluk ve gençlik dönemi Bursa'da geçti.

Eğitimi, Bursa Sarayı'nda tamamlandı. Küçük yaştan itibaren devrin büyük âlimlerinden dersler aldı. Sofu Bayezid, Bicaroğlu Hamza, Muhammed Cezeri, Bedreddin Koca Mahmud Çelebi ve Molla Fenarî hocalarının en ünlüleriydi. Din ve fen ilimlerinin çoğunu okudu. Yanı sıra, Arapça, Kıraat/Kur'an okuma, Fıkıh/İslâm Hukuku, Edebiyat, Hat/Güzel Yazı, Tezhip/Süsleme derslerini de gördü. Emir Sultan Hazretleri'nin ilim ve maneviyat ikliminden istifade etti.

Ali Paşa, Yakut Paşa gibi zamanın ünlü komutanlarından askerlikle ilgili konuları da öğrendi.

Sarayda ve camilerde cemaatle namaz kılmayı çok seviyor, manevî huzur duyuyordu. En büyük zevklerinden biri de şiir okumak ve dinlemektir. Güzel yazı yazmak ve çeşitli süsleme çalışmaları yapmak hobileri arasındaydı. Din, ilim, sanat ve edebiyat insanlarıyla sohbet etmeyi ipe çekmişti. Babası Yıldırım Bayezid, çok sevdiği ve itibar ettiği büyük âlim Molla Fenarî'yi, Şehzade Mehmed'i dinî ilimlerde yetiştirmesi, bilgin bir kişiliğe sahip olması için bizzat görevlendirdi.

Molla Fenarî, kendisine emanet edilen kıymetli talebesinin gözlerinin içine bakarak, ne yapması lazım geldiğine ve onu bekleyen görevlere dair şu dersi verdi:

- Ey benim kıymetli şehzadem! Bilmek, öğrenmek ve ilim sahibi olmak, öğrenilenlerle amel etmek içindir. Yoksa kuru ilim ve bilgi, insanı kurtarmaz. Şehzadem, eğitimin-

de bu anlattıklarımı asla aklından çıkarma! Osmanlı'nın gayesi, sadece öğrenmek ve ibadet etmek değil, aynı zamanda Allah'ın dinini yaymak ve dünyaya hâkim kılmaktır!

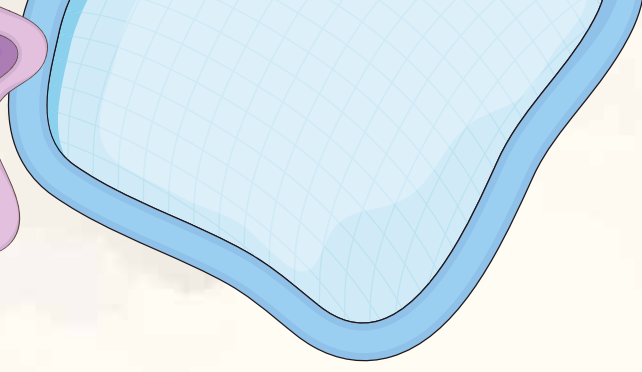
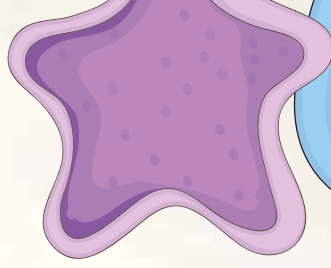
Şehzade Mehmed, çocukluk ve gençliğinde güreşe merak saldı. Güreş yapmaktan hoşlanıyor, çok iyi güreşiyordu. Kimse onun sırtını yere getiremiyordu. Bu yüzden halk arasında "Pehlivan Çelebi" unvanıyla anılırdı. Pehlivan Şehzade'nin güreşleri dilden dile dolaşıyordu.

Güreş yaptığı için vücudu çok gelişmiş ve güçlenmişti. İri cüsseli, güçlü adaleli yiğit bir şehzade olmuştu. Kolları ve pazıları güçlü olduğundan iyi ok atıyor, en sert yayları rahatça çekebiliyordu. Hedefleri de hep on ikiden vuruyordu!

Babası Yıldırım Bayezid, bazen onu ve diğer şehzadelerini yanına alıp, at meydanına yarıştırmaya götürürdü. Bu yarışları genellikle henüz yedi yaşındaki Şehzade Mehmed kazanırdı. Babasıyla birlikte daha çocuk denebilecek yaşlarda savaflara katıldı. Bu savaflarda, düşman askerlerine attığı iki oktan birisini mutlaka isabet ettirirdi.

Eğitimi tamamladıktan ve yiğit bir şehzade olduktan sonra sancağa çıkma sırası şimdi ona gelmişti. Amasya Sancağı'na vali olarak atandı. Devlet ve askerlik işlerini öğrendi, tecrübesini artırdı. O artık Vali Mehmed Çelebi idi. "Çelebi", terbiyeli, kibar ve olgun anlamlarına geliyordu. Daha çocuk denecek yaşta bu sıfat ona lâıyk görülmüştü. Sancakta kaldığı süre içinde Lalaları Ali Paşa ve Yakut Paşa'nın gözetiminde kendisini yetiştirdi, erkence olgunlaştı. Böylece, padişah olmaya hazır hâle geldi.

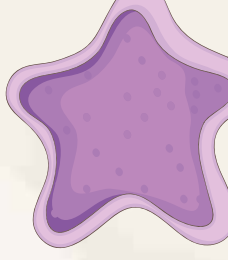
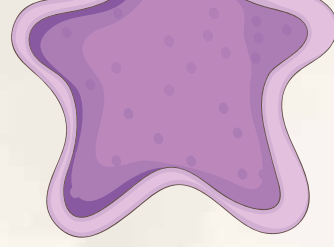
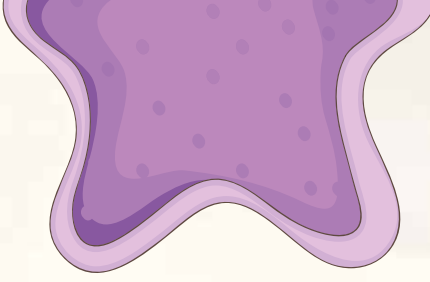

İstanbul'un Fatih'i

24

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | MAYIS 2026

Boğaz'ın iki yakasında konumlanmış, Asya ve Avrupa'yı birbirine bağlayan, Karadeniz'in dış dünyaya açılmasını sağlayan tek geçit üzerinde olması nedeniyle tüm devletlerin gözü üzerinde olan, doğal güzellikleri kadar tarihî dokusu da zengin, ticaret ve kültür merkezi, çeşitli medeniyetlere ev sahipliği yapmış bir şehirdir İstanbul. Her yıl başta bizler olmak üzere dünyanın dört bir ucundan ziyaretçi ağırlar. Güzellikleri ve tarihî dokusu gelenleri büyüler.

Bu şehrin en büyüleyici yanı da bir çağı kapatıp bir çağı açan, nasıl başarılı olduğuna akıllara durgunluk veren fethidir. Bizans İmparatorluğu'nun başkenti olan İstanbul'un fethedilmesi eşine az rastlanır bir zafer olarak tarih sayfalarında, bizim de gururla andığımız bir olay olarak hafızalarımızda yer alır.

Bu gurur; genç yaşta olmasına rağmen aldığı mükemmel eğitimle ileriye görebilen, sanata, kültüre, bilime önem veren, birkaç dili rahatlıkla konuşabilen, ordusunu disiplinli bir şekilde yönetebilen, denizciliğe önem veren Fatih Sultan Mehmet'in eseridir. Bu zafer sadece askerî strateji ile değil, aynı zamanda diplomatik ustalık ile kazanılmıştı. İstanbul'un fethi askerî bir zafer olmasının yanı sıra kültürel dönüşümün de başlangıcı

oldu. Farklı din ve kültürlere saygı gösterildi. Sanat, mimarî ve bilim gibi alanlarda yeni eserler oluşturuldu. Osmanlı mimarisinin zarafeti ve estetiği yansıtıldı. Bilim ve sanat alanlarında büyük gelişim başlatıldı. Böylece; fethin kültürel etkileri medeniyetler arası köprü kurarak farklı kültürleri bir araya getirdi. Fatih Sultan Mehmet'in askerî dehası ve liderlik yeteneği birçok alanda derin, kalıcı etkiler uyandırmış, insanlık tarihinde unutulmaz izler bırakmıştır.

Fethin en önemli anlarının yaşandığı Edirnekapı, Topkapı ve Silivrikapı surları yakınında, Fatih Sultan Mehmet'in şehre girdiği kapının yanı başında yarım küre üzerine kurulan Panorama 1453 Müzesi 29 Mayıs 1453 sabahına şahitlik etmek üzere kapılarını açtı. Müze; Fatih Sultan Mehmet'in bu şehri fethetme tutkusunu adım adım nasıl gerçeğe dönüştürdüğünü, kuşatmayı, fetih anını görsel bir şölenle sunuyor. Üç boyutlu panoramik resimler, maketler ve sesler eşliğinde ziyaretçilere fetih yeniden yaşatılıyor.

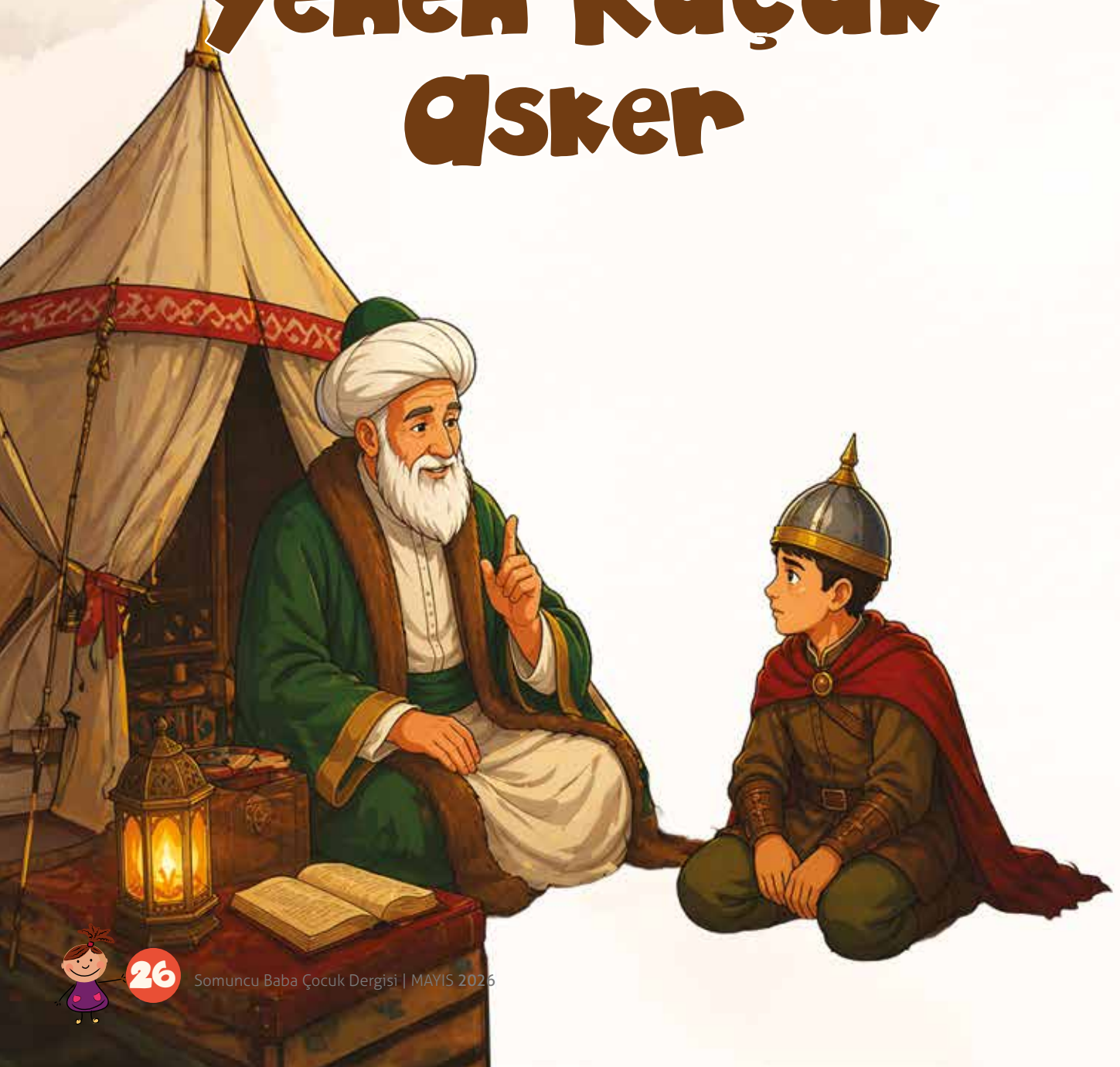
Her yıl 29 Mayıs günü; yapılan tören ve kutlamalarla bu gururu yeniden yaşamalı, yaşatmalı, gelecek nesillere bu zaferi aktarmalıyız.

Yusuf'un
Günüğü

Yusuf
ŞAFAK

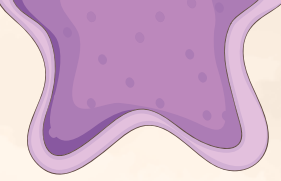

Korkusunu Yenen Küçük Asker

26

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | MAYIS 2026

Sevgili arkadaşlar, Mayıs ayı Peygamber Efendimiz'in asırlar öncesinden müjdelediği İstanbul'un fethinin gerçekleştiği aydır. İstanbul'un fethinin bizim tarihimizde olduğu gibi dünya tarihinde de çok önemli bir yeri vardır. Bir çağın kapandığı ve yeni bir çağın başladığı, tarihe altın harflerle yazılmış bir destandır.

Fetih sadece bir bölgeyi veya toprak parçasını almak değildir. Fetih kalplerdeki engelleri de aşmak ve zafere ulaşmaktır.

İstanbul'u fetheden sadece Fatih Sultan Mehmet değildi. Onu yetiştiren ve her alanda rehberlik eden Akşemseddin Hazretleri fethin manevî mimarı idi.

Akşemseddin Hazretleri yalnızca bir hekim ya da âlim değil, aynı zamanda kalplere dokunan bir rehberdi.

İşte bu gerçeği anlatan yaşanmış bir hikâyeyi sizlerle paylaşıyorum.

Bir gün, Fatih Sultan Mehmet Han ve ordusu İstanbul'u almak için yola çıktı. Onların yanında çok bilge bir kişi olan hocası Akşemseddin Hazretleri de vardı.

Ordudaki askerlerden biri de genç bir çocuktuktu. Adı Ali idi. Ali cesur olmak istiyordu ama içten içe korkuyordu.

Bir gece Ali uyuyamadı. Sessizce çadırından çıktı ve dolaşmaya başladı. Bir çadırdan ışık geldiğini gördü. İçeri baktığında Akşemseddin Hazretlerini gördü.

Ali yavaşça içeri girdi ve dedi ki:

"Efendim, ben korkuyorum."

Büyük bilge gülümsedi:

"Neden korkuyorsun?" diye sordu.

Ali şöyle dedi:

"Ya başaramazsak? Ya bu büyük duvarları aşamazsak?"

Akşemseddin Hazretleri dışarıyı gösterdi:

"Bak Ali!" dedi, "O duvarlar sadece taş değil. Bazen korkularımız da böyle büyük görünür."

Ali şaşırıldı:

"Peki, ne yapacağım?"

Akşemseddin yumuşak bir sesle cevap verdi:

"Önce kalbindeki korkuyu yen. Çünkü en büyük zafer, insanın kendi korkusunu yenmesidir."

Ertesi sabah güneş doğduğunda herkes hazırdu. Davullar çaldı, askerler ilerledi.

Ali'nin kalbi hızlı atıyordu. Ama bu sefer korkusu daha azdı. Çünkü ne yapması gerektiğini biliyordu.

"Ben başarabilirim." dedi kendi kendine.

Bir süre sonra geçilmez denen surlar geçiyor, duvarlar yıkılıyor, askerler içeri giriyordu. Ali de koştu ve başardı!

Akşam olduğunda şehir fethedilmişti. Ama Ali için daha önemli bir şey olmuştu.

Kendi korkusunu yenmişti.

Akşemseddin Hazretleri onu görünce şöyle dedi:

"Aferin Ali. Sen bugün sadece bir şehri değil, kalbindeki korku duvarlarını da yıktın ve gerçek bir zafer kazandın."

Ali kazandığı çifte zaferin mutluluğunu ve huzurunu yaşıyordu.

Evet, sevgili arkadaşlar,

Bazen korkularımız çok büyük görünür. Bizler Fatihlerin torunlarıyız. Cesur olursak ve kendimize inanırsak, aşamayacağımız engel, geçemeyeceğimiz duvar yoktur.

Kalın sağlıklıkla...

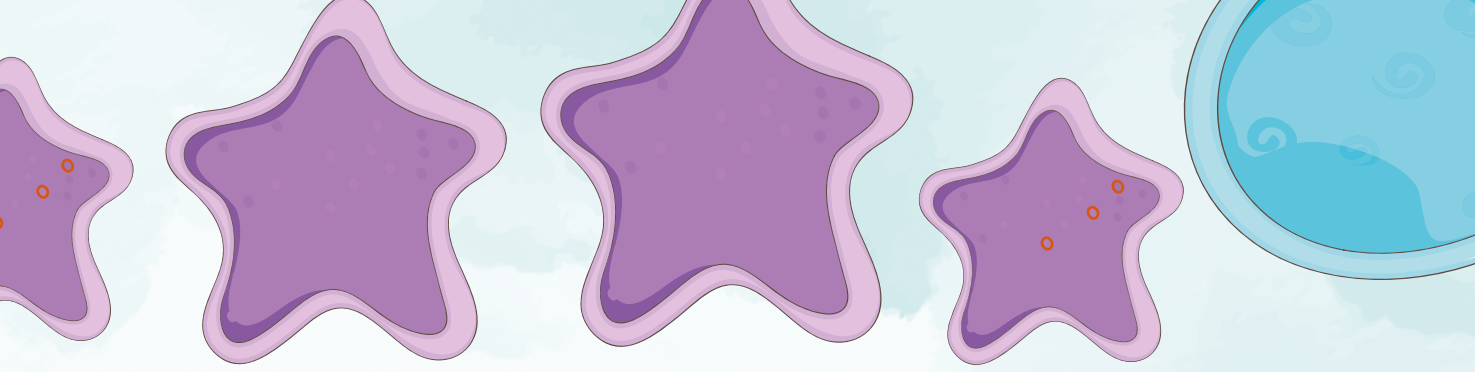
Seda
Bayrak
DURGUT

Baharı Yazan Çocuk

28

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | MAYIS 2026

Boş bir defter ve tükenmeyeceğini iddia eden bir kalem var elimde. Yazmayı seviyorum. Sevdiğim şeyleri yazmayı seviyorum. Belki de, unutmayı sevmediğim için yazmayı seviyorum. Kim bilir...

Baharı seviyorum. İlk veya son olması fark etmiyor. Tazecik çiçeklerin, çimenlerin ya da saksıların arasından bakan capcanlı gözlerini unutmak istemiyorum; büyüklü küçüklü yaprakların sararıp eşsiz desenleri olan bir halı gibi toprağı süslemesini de hatırlamak istiyorum hep. Zihnim coşuyor, kalbim bahar rüzgârlarına kapılıp uçuşuyor etrafta. Gel de kalemi eline alma!

Kâinatın ziynetleri, nereye baksam karşıma çıkıyor. Elimdeki deftere yazmaya çalışıyorum her şeyi, ama ne parmaklarım yetişebiliyor güzelliklerin hızına ne kalemin mürekkebi. Tükenmez denen kalemim tükeniyor, parmaklarım da uyuşuyor sonunda!

Deniz kenarında yazdıklarımı okuduktan sonra, dar bir sokaktan yokuş yukarı yürüyorum. Sonra ne kadar yürüdüğümü bilmeden, başka bir hayata ulaşıyor adımlarım. Her duvar, dünyaya farklı bir pencereden bakmamı sağlayan bir kitap sanki. Ve her kapı tarihî bir şahit gibi.

Rengârenk evlerin, yüz yıllık camilerin olduğu sokağın başından sonuna kadar gözlerimi kırpmadan ilerlemeye çalışıyorum, hiçbir detayı kaçırmayayım diye. Sonra bir bakıyorum bambaşka bir sokakta; kim bilir

ne gülüşlere ve hüznünlere şahitlik etmiş pencereler, kim bilir kimlerin dualarına ve namazlarına şahitlik etmiş kubbeler çıkıyor karşıma.

Biraz daha yürüyorum, defterimde kalan son birkaç sayfayı doldurmak için küçük bir kırtasiyeden kalem alıyorum. Beyaz sakallı, güler yüzlü amca bana kalemin yanında bir kutu akide şekeri verirken, bembeyaz yapraklarıyla gülümseyen papatyayı da gömleğimin cebine yerleştiriyor.

Ağzıma kırmızı bir şeker atıp yeni bir sokağa giriyorum. Burnuma karanfil kokusu geliyor. Ardından gül kokuları sarıyor etrafımı. Ve sonra ıhlamur ağacı dallarıyla sırtımı sıvazlıyor. Köşeyi dönünce gözlerime inanamıyorum. Rengârenk laleler ormanının tam ortasından selam veriyorlar bana.

Defterimin son sayfasını çeviriyorum. Yeni açmış menekşeleri görüyorum küçük bir sokağın ortasında. Ağzımdaki şekerin tatlılığı, usulca esen poyrazın serinliğine karışıyor. Biraz bacaklarımı dinlendirmem gerek, diye düşünürken kulağıma gelen sesle kafamı çeviriyorum.

Sokağın sonundaki büyük kırmızı camide ezan okunuyor. Biraz kalbimi dinlendirmem gerek, diye düşünerek camiye doğru yürüyorum. Sakin ve emin adımlarla giderken, defterimi kapatıyorum ve kapağını kalın harflerle süslüyorum.

Ayşe Gül
PINAR

Vişne

30

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | MAYIS 2026

Arkadaşlar bugün sizinle meyve dünyasının en süslü ve biraz da "yaramaz" bir üyesiyle tanışacağız. Hazırsan, vişnenin gizemli dünyasına giriyoruz!

Vişne, kuzeni kirazın en yakın arkadaşdır ama ondan biraz daha farklıdır. Kiraz tatlı tatlı gülümserken, vişne bize "merhaba" derken hafifçe gözümüzü kırptırır. Çünkü o biraz mayhoştur! Kıpkırmızı, parlak bir elbisesi ve başında yeşil bir şapkası (sapı) vardır.

Uyku Dostu: Akşamları mışıl mışıl uyu-
mana yardım eder. İçinde adeta bir "uyku perisi" saklıdır.

Vitamin Deposu: Vücudunu mikroplara karşı kocaman bir kalkan gibi korur. Özellikle C vitamini sayesinde seni çok güçlü yapar!

Kasların Arkadaşı: Eğer parkta çok koşup yorulduysan, vişne suyu içmek kaslarını hemen dinlendirir.

Vişneyle Neler Yapabiliriz?

Vişne sadece dalından koparılıp yenmez; o tam bir mutfak sihirbazıdır!

Rengârenk bir dondurma olabilir,

Pastaların üzerine konan en güzel süs olabilir,

Ya da kışın içimizi ısıtan harika bir reçel olup kahvaltımıza misafir olabilir.

Biliyor musun?

Vişne ağaçları bahar geldiğinde bembeyaz çiçekler açar. Sanki ağaçlar pamuk şekerden bulutların üzerine oturmuş gibi görünürler!

Postlarımızdan İlginç Bilgiler

FİLLER:

FİLLER ÖLENE KADAR BÜYÜRLER. BİR FİL SÜRÜSÜNDEKİ EN YAŞLI FİLİ HEMEN SAPTAYABİLİRSİN: EN BÜYÜK FİL EN YAŞLI OLANDIR. FİLLER, ÖLEN BİR AKRABA VEYA ARKADAŞLARININ KAYBINI DERİNDEN HİSSEDEBİLİR VE YAS TUTABİLİR. BİR FİLİN ÖLÜMÜNDEN SONRA AİLE ÜYELERİNİN MEZAR GİBİ YERLERDE VAKİT GEÇİRDİĞİ VE ÖLEN FİLİ HATIRLADIĞI GÖZLEMLENMİŞTİR.

ŞEMPAZELER:

ŞEMPAZELER KUYRKSUZ MAYMUNLARDANDIR. İNSANLAR GİBİ ALET KULLANMAKTA BAŞARILIDIR. ŞEMPAZELERİN GRUP İÇİNDE İNANILMAZ BİR İLETİŞİM GÜCÜ VARDIR. ORMANDA BİRCOK ARACI TOPLULUKLARI İÇİN KULLANILIR VE YİYECEK BULABİLİRLER. EĞER YETERİNCE ÇALIŞTIRILIRSA İNSAN DİLİNİ BASİT BİR ŞEKİLDE TEKRAR EDEBİLMEKTEDİR.

KUTU DENİZANASI:

BUNLAR YAYGIN OLARAK "DENİZ YABANARISI" OLARAK BİLİNİR. KUZAY AVUSTRALYA'NIN KIYI SULARINDA VE YENİ GİNE KIYILARINDA BULUNAN KUTU DENİZANALARI OLDUKÇA ZEHİRLİDİR. YOL AÇTIĞI ÖLÜMLER DOLAYISIYLA DÜNYA'NIN EN ZEHİRLİ DENİZANASI OLARAK ANILMAKTADIR. SAHİP OLDUĞU TENTAKÜLLER 3 METREYE KADAR UZAYABİLİR. HER BİRİ MİLYONLARCA YAKICI HÜCRE TOPLULUKLARINDAN OLUŞUR. DOKUNMA SONRASINDA ANINDA TEDAVİ EDİLMEYEN YARALAR, BOYUTUNA GÖRE 2-5 DAKİKA İÇERİSİNDE ÖLÜM İLE SONUÇLANABİLİYOR.

ENGEREK BALIĞI:

MEMELİLERİN AZI DIŞLARINI ANDIRAN, KOCAMAN DIŞLARI VARDIR. NEREDEYSE TAMAMEN ZARARSIZ OLAN BU TÜRLER, 18 SANTİMETREYE KADAR BÜYÜYEBİLİRLER. KOYU SİYAH VEYA KAHVERENGİ BİR RENGE SAHİPTİRLER. KAFALARI KÜÇÜKTÜR; ANCAK KOCAMAN BİR ÇENELERİ VARDIR VE ÇENELERİNİN İÇİ TAMAMEN SIVRI UÇLU DIŞLARLA VE İNCE BİR DERİ TABAKASI İLE KAPLIDIR. OKYANUSUN 5.000 METRE DERİNLERİNDE BULUNURLAR; ANCAK GENELDE 200-2000 METRE ARASINDA GÖRÜLÜRLER.

Cömert Tilki ve Leylek

*Bir gün bir cömert tilki
Sofraya dost ararmış.
İkram ederim belki
Diye hayâl kurarmış.*

*Bizim tilkinin huyu
Misafiri severmiş.
Çokmuş azağı suyu
Paylaşmak güzel dermiş.*

*Derken yorgun bir leylek
Cömert tilkiyi sormuş.
Uzaklardan göç etmiş
Karnı zil çalıyormuş.*

*Tilki onu görünce
Yemeğe davet etmiş.
Leylek 'Bismillah' deyip
Sofraya doğru gitmiş.*

*Tilki misafir için
Derin bir tabak koymuş.
Cömertlik sofrasında
Leyleğin karnı doymuş.*

*Sonsuz nimetler için
Leylek önce şükretmiş.
Sonra dostu tilkiye
Çokça teşekkür etmiş.*

Ahmet Sami BENLİ

“Okuma yazma bilmenin hayatî önemini anlamayan, takdir etmeyen bir kimse tasavvur edilemez. Dinimiz de erkek kadın her Müslümanın okuma yazma ve bilgi öğrenmesini farz kılmıştır. Bundan dolayıdır ki, Peygamber Efendimiz: ‘Çocukların ebeveyni üzerinde başlıca üç hakkı vardır. Bunlardan birincisi, doğduğu zaman ona güzel bir isim koyması; ikincisi tahsil çağına girer girmez okula gönderip bilgi öğretmesi; üçüncüsü de çağı geldiği zaman onu evlendirip bir yuva sahibi yapmasıdır.’ buyuruyorlar.”

Es-Seyyid Osman Hulûsi Efendi (k.s.)

